

Romulus Rusan

”Nu mi-au rămas în memorie decât orașele pe care le-am vizitat singuri,
pierduți pe ramurile fremătătoare ale străzilor,
surprinși de fiecare cotitură, uimiți la fiecare biserică,
descoperind lumea ca din întâmplare,
o întâmplare bogată în minuni.”

Ana Blandiana

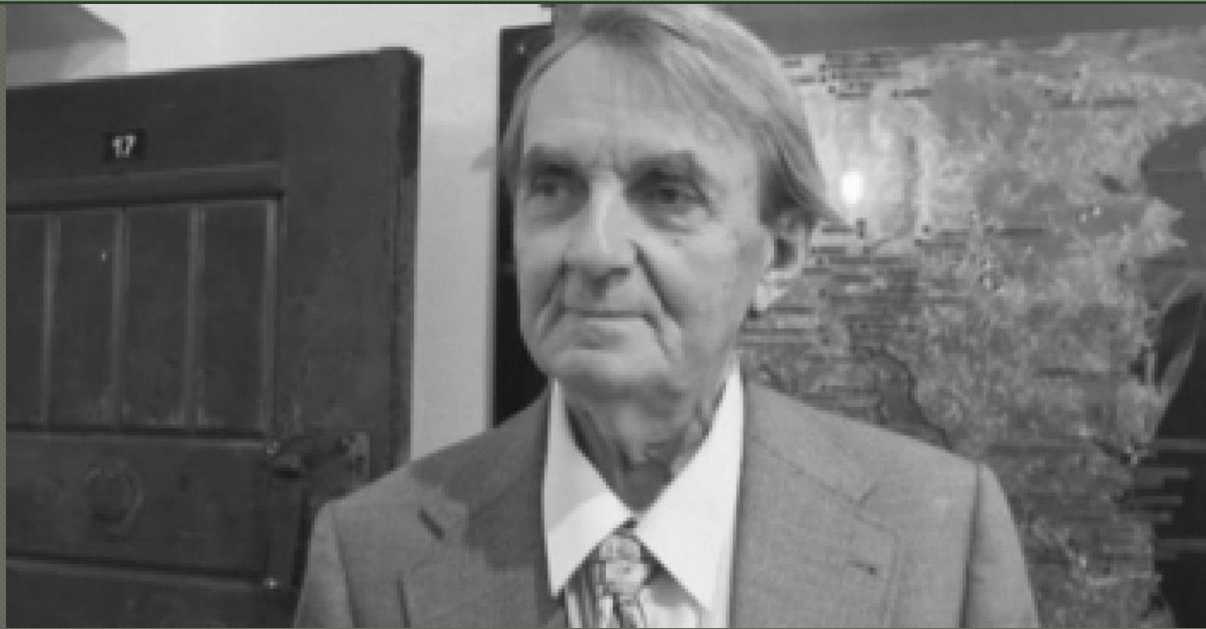

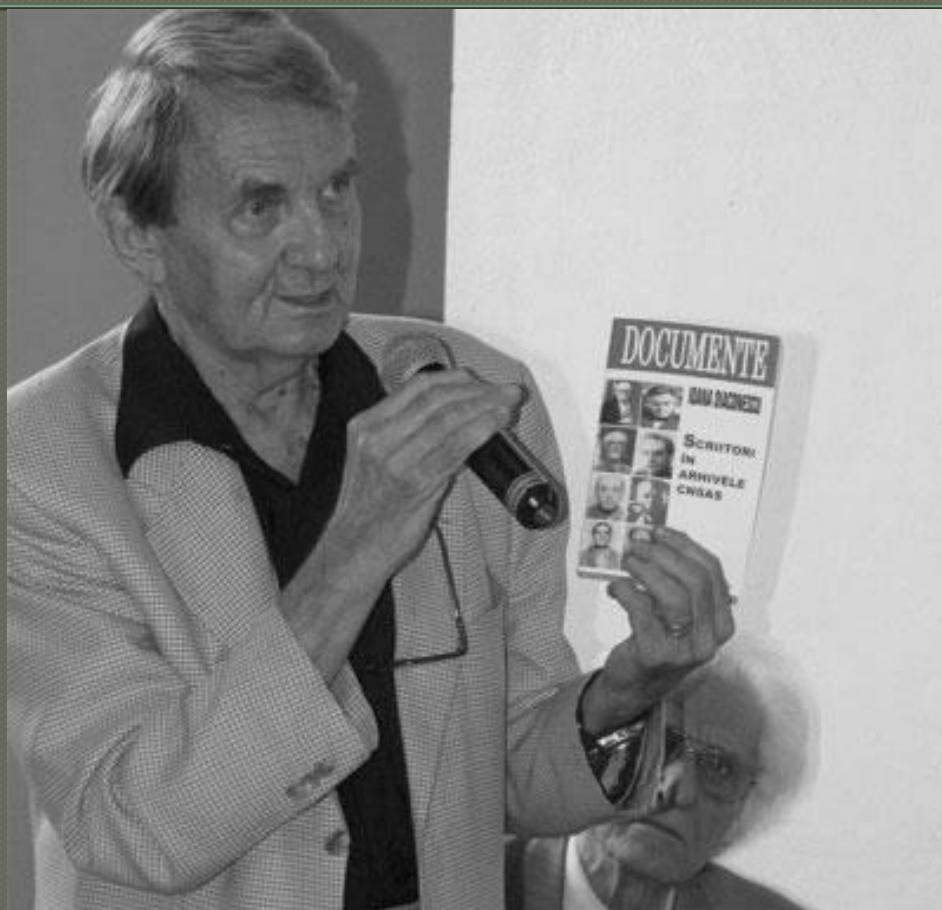

In the period of numerous peasants, officers and region took refuge in the mountain area. The Securitate used overwhelming forces against them: regimul used heavy weapons. Many were killed in battle, others were arrested, tortured or murdered extra judicially.

The anticomunist partisans were organised into groups of between ten and twenty. In winter, they withdrew into underground shelters, in order not to leave footprints. On summer nights, they would descend to the villages in the mountain valleys. Supporters provided them with food and shelter. In their turn, these supporters provided them with food and shelter. In their turn, these supporters provided them with food and shelter.

The total number of the fighter and those who sheltered them does not exist. But their importance did not lie in their numbers.

Asked what he had hoped to achieve by becoming an outlaw, one of the resistance movement, who lived to see the fall of communism in 1989, said: "All we wanted to do was to show that there were still free men. The resistance in the mountains claimed thousands of lives and remains an heroic self-sacrifice."

În intervalul 1945 - 1960, în fața incipientă a regimului comunist, numeroși muncitori, funcționari și elevi s-au refugiat în masivele montane din toate regiunile țării, în căutarea unei politici internaționale care să le permită lupta deschisă pentru demnitatea sovietică.

Împotriva lor Securitatea a trimis forțe disproporționate: regimente de soldați. Mulți au fost uciși în luptă, ceilalți au fost arestați, torturați, condamnați și executați.

Partizanii anticomuniști erau organizați în grupuri nu mai mari de 10 până la 20 persoane, care se întâlneau în mod regulat pentru a nu lăsa urme pe zapadă. În nopțile de iarnă, se retrăseau în adăposturile montane, unde o mulțime de susținători îi găzduiau și aprovizionau.

Numărul total de luptători și de susținători ai lor nu depășea câteva mii. Dar în momentul în care țara trecea în afara societății, unul din fruntași mișcării de rezistență a răspuns:

"Nu așteptam ajutor, voiam doar să arătăm că mai există oameni liberi în România. Rezistența din munte, soldată cu noi de jertfă, a rămas unul din fenomenele cele mai importante din istoria noastră."

Romulus Rusan

AMERICA OGARULUI CENUȘIU

